

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor štajerski.

Vajeni smo že, da, kakor nekdanj o Betlehemu, tako pri vsaki vesti, dobajajoči iz Gradca, vsklikujemo: „More li kaj dobrega iz Gradca priti?“ Stolic Štajerske, vsakovrstnih umirovljencev zavetišče ob zeleni Muri, nazval je Slovenec že davno „Nemški Gradec“, mesto samo pa je ta pridevek še stopnjevalo, kajti kaj rado imenuje se „najbolj nemško mesto“. Ta pridevek je sicer ošaben in malo logičen, a z našega stališča osnovan, kajti Gradec nam je sovražen, kakor bi ne bilo nobeno drugo nemško mesto, Gradec je nam nasproti res „najbolj nemško mesto“, in to tudi takrat, kadar morajo zastopniki naši radi ali neradi v zbornico Graško, da vrše mandat svoj ter nekoliko dni uživajo vse nemške večine brezozirnosti brez najmanjše nade, da bi kaj dosegli.

Kako misli nemška gospôda, kako jo je prevzel nemški šovinizem, kako bi štajerske Slovence rada v žlici vode utopila, to vse čita se jako razločno v izvešji o sedanjega zasedanja deveti seji dne 10. t. m.

Na dnevnem redu bilo je mej drugim deželnega odbora poročilo o deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru, glede katere je deželnega glavarja namestnik dr. Radey predlagal: 1. Deželnega odbora poročilo o tej šoli vzame se na znanje. 2. Učnega črteža premembi v zmislu poljedelskega ministerstva naredbe z dne 2. marca 1888 št. 10.972 se pritrdi. 3. Deželni odbor se pooblašča, da brezplačno oddaje ameriških trt revnim vinogradnikom in da sploh zniža ceno tem trtam.

Nihče bi ne bil mislil, da bode v teh eminentno gospodarskih predlogih kdo kako dlako našel. A našla se je ter celo cepila z veliko slastjo. Poslanec dr. Wunder dal je duška vznemirjenosti svoji, ker so na Mariborski strokovni šoli uspehi pri poučevanju nemščine manjši, nego so bili prejšnja leta. Zatorej napravil je dostavek: Deželni odbor naj z vsemi sredstvi dela na to, da poučevanje nemščine ne bode zaostajalo za prejšnjih let uspehi. Utemeljuje predlog svoj, tožil je dr. Wunder, da gibčna in svojega smotra zavedna nasprotna (slovenska) stranka nemškega jezika dosedanje območje v mešanih okrajih, v uradih in šoli in v javnem življenju vedno bolj krči in nazaj potiska. Ker pri sedanjih razmerah v zbornici poslancev ni zaščite nemškemu jeziku, nemškemu interesom, nastala je za Nemce v deželnih zborih jezikovno mešoviti dežel dolžnost, da čuvajo nemštvo in nemške interese, bodi posamični slučaj še tako neznamen.

Deželnega odbora poročilo o delovanju njegovem posnamemo, da so se učenci na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru manj nemški učili, nego prejšnja leta. Utegnilo bi se ugovarjati, da je za nemški narod vse jedno, je li učni uspeh 40—50 učencev na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru sedaj ali pa v bodočnosti večji ali pa manjši, a pomniti treba, da se isto delo — „krčenje in zoženje nemškega jezikovnega ozemlja“ — na sto in sto krajih vrši z žilavo vztrajnostjo in z mravljinčjo marljivostjo, da avstrijski Nemci izgubljajo prostorček za prostorčekom.

Tako tožil je dr. Wunder in izražal svojo skrb za ponemčevanje Mariborske šole, katero je vsem Nemcem jako pri srci. Zategadel smo se zelo začudili, ko je za Wundrom povzel besedo poslanec Morre, rekoč, da je on gotovo dober Nemec, a da je prepričan, da nemajo Nemci niti

narodnih niti gospodarskih koristij, ako se Slovincem sili nemščina. S tem se samo množi število konkurentov. Slovinci, nemščine zmožni, bodo jedini sposobni za izpraznjena mesta v mešovitih okrajih, ker se mi družega deželnega jezika nečemo učiti. S tem smo se sami izdali. Obžalovanja vredno je, da ni slovenskega vseučilišča in da so torej Slovenci prisiljeni, pohajati nemška vseučilišča. Mi moramo Slovence kolikor možno ovirati, da se nemški ne nauče, braniti seveda jim tega ne moremo. Poslanec Morre je potem še jedenkrat poudarjal nemško mišljenje svoje in izjavil, da nema osobno ničesar proti slovenskim deželnim poslancem, da pa misli, da se mora z vsemi parlamentarnimi sredstvi delati na to, da Slovencev tako dolgo ne bode v deželnem zboru štajerskem, dokler ne bodo Nemci iz Češke zastopani v deželnem zboru v Pragi.

Nasproti tem odkritosrčnim, a baš zaradi tega razžaljivim besedam oglašil se je poslanec Jerman, poudarjajoč, da Slovenci v deželnem zboru neso sprožili narodnega vprašanja in da morejo Slovenci Wundrov predlog prištevati onim razžalitvam, ki se od zasedanja do zasedanja ponavljajo. Predlog (Wundrov) stavlja se je z ozirom na predstoječe deželnozbornske volitve, da bode možno pred volilci ponášati se s to zaslugo. Ko bi Slovenci ostavili deželni zbor štajerski, bil bi „exodus“ nemških poslancev iz Češke bistveno prikrajšan. Sadjarska in vinarska šola v Mariboru ni zavod za ponemčevanje in zaradi miru bilo bi umestno, da se Wundrov predlog odkloni.

Poslancu Jermanu pridružil se je tudi doktor Schütz. Rekel je, da mu je mučno, dobajati k deželnega zbora sejam in da bi veliko rajši doma opravljati stanovske dolžnosti svoje. Ne bo se posrečilo, da bi Slovence potisnili nazaj; kolonije, ki so to poskušale, poniknile so vse v visoki plimi. Nemcem ne jemlje se ničesar, naj se tudi Slovincem ničesar ne jemlje. Odkritosrčno mora izjavljati, da se je Slovincem bolje godilo, ko je bilo še nemško ministerstvo na krmilu, ker se je nekako balo, žaliti slovansko prebivalstvo. Ko bi se odklonil Wundrov predlog, bilo bi to znamenje spravljivosti.

Navzlic tem osnovanim ugovorom bil je Wundrov predlog z veliko večino vsprejet in germanizacija na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru bode zopet nadaljevala se z večjim pritiskom. Glas poslancev slovenskih bode še na dalje glas upijočega v nemški puščavi in v Gradci bodo nas jednako pritiskali na steno, kakor to praktikujejo „italianisimi“ v Poreči: V štajerski in istrski zbornici velja za Slovence še vedno „Lasciate ogni speranza!“

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor isterski.

Poreč, 11. sept. 1888.

Včeraj imel je naš deželni zbor prvo sejo, kate se je udeležil tudi novi poslanec Kopersko-Buzetskih kmetijskih občin Buzetski župan g. Fran Flego, voljen na mesto umrlega Križanca. Zasel pak ni pokojnikovega mesta, nego pridružil se je manjšini, katera je torej za jednega zastopnika ojačena in šteje zdaj 6 poslancev. Seja bila je prav kratka — navadne začetne formalnosti.

Danes od 10. do 11. ure bila je druga seja. Poleg raznih naznanil predsednikovih bile so na

dnevnem redu volitve tajnikov, revizorjev in odborov. Pred volitvami storil je poslanec Flego obljubo, se ve, hrvatski. Posl. dr. Campitelli predlagal je, da se spremeni § 5 zakona iz dne 9. jul. 1863 glede doprineskov k cerkvenim potrebščinam. Predlog utemeljeval bode v prih. seji. Prej navedenih volitev se ni udeležila manjšina, kajti večina nema ni najmanjšega ozira na njo ter voli v razne odbore samo poslance italijanske barve.

Poslancem razdelile so se razne zakonske osnove in sicer: o odvezi nekaterih še obstoječih servitutov, o ustanovitvi penzijskega zaklada za narodne učitelje, o zboljšani učiteljskih plač (lani ne sankcionovani zakon), o razdelitvi občin: Pazin, Buzet, Dolina in Labin. Odkar se namreč osloboja slovanska raja iz karnjelskih rok in se rešuje občina za občino njihovega nesrečnega gospodarstva, predlaga in sklepa večina deželnega zbora leto za letom delitve raznih občin, da bi tako dobili Italijani zopet upliv vsaj v nekaterih manjših občinah. A do zdaj taki zakoni večinoma niso dobili sankcije. — Z letošnjimi osnovami namerava se razdeliti: Pazin v šest, Buzet v tri, Dolina v dve in Labin v tri nove, male občine.

Včeraj zboroval je tu tudi deželni kulturni svet. Pravico, udeležiti se zborovanja in glasovati imajo člani permanentnega odbora in predsedniki okrajnih gospodarskih zadrug. — Udeležencev bilo je 12. Tajnik prečital je obširno letno poročilo, ki obsega delovanje dež. kult. sveta v raznih zadevah kmetijstva in predložil se je tudi proračun. Vse se je obravnavalo jedino v ital. jeziku, dasi na kmetih z Istri ni Italijanov.

Ker se je v poročilu omenjalo, da se je za razne razpisane podpore oglašilo jako malo prosilcev, je predsednik okr. zadruge Krčke dr. Vitezić pojašnjeval, da je to posledica, ker se razglašajo jedino v italijanskem jeziku, in okrajne zadruge pa neso za to na svetu, da bi prevajale razglase predsedništva in prevode izdajale v mnozih prepisih. Predsednik je s plitvo sofistiko poskusil ovreči trditev dra. Vitezića in naposled pretrgal razpravo v tej zadevi ter prešel na sledečo točko.

Pozneje stavlja je predsednik Kastavske zadruge dr. Laginja predlog, naj bi se v proračun stavlja znesek 600 gld. za nagrado jednega prelagca. To je bil nekak posredovalen predlog. Sedaj predsedništvo na hrvatske i slovenske spise niti ne odgovarja, nego zahteva prevode, ako ne italijanske, pa nemške ali francoske! Tega zadruge ne morejo izvajati zaradi pomanjkanja zmožnega osebja in gmotnih sredstev. Sicer pa je predsedništvo principijelno pripoznalo pravo Slovanov. Ako torej ni predsednik ni tajnik ne ume, kakor slove dosedanj izgovor, naj se v Poreči (in ne pri, zadrugah) prevajajo došli dopisi in oni, kateri se odpošljejo.

A predsednik tudi o tem predlogu ni dopustil razgovora in — sklenil sejo.

Tako je v Istri, katera, kakor je jedenkrat trdil vladni zastopnik v dež. zboru, še vedno pripada k Avstriji!

Sokolova petindvajsetletnica.

(Dalje.)

Pred mestno hišo.

Prišedši pred mestno hišo, ustavi se sprevod, gosp. Ivan Hribar in gg. starosti Pražkega in Karlovskega Sokola pa izstopijo, da pozdravijo gosp. župana P. Grassellija, ki je ondu na čelu mestnih odbornikov pričakoval sprevoda. Gospoda

župana nagovoril je gosp. Iv. Hribar nekako tako:

„Preblagorodni gospod župan! Ko se je osnovalo naše društvo vladal je v tej stari hiši tuj, nam sovražni duh. Proti temu duhu moralo si je boriti naše društvo, čegar odbornik ste bili in čegar član ste še sedaj Vi, preblagorodni gospod! Društvo naše ponosno je na to, da stoji član njegov na čelu naše stolice, ponosno je na to, da tudi slavni mestni zastop vé zasluge njegove za narod slovenski in mesto Ljubljansko ceniti. Baš Vi, preblagorodni gosp. župan, bili ste, ki ste v seji mestnega zastopa izprožili misel, da zastopstvo mesta Ljubljanskega v imenu stolice naše odlikuje društvo s tem, da mu daruje za najboljšega telovadca dragocen dar, Vi, gospod župan — in slavni zastop pripomogli ste tudi v drugem oziru, da se slavnost petindvajsetletnega obstoja društva more vršiti tako sijajno. Radi tega zahvaljujem se v imenu društva Vam in slavnemu zastopu ter Vam kličem Slava! Živeli!“

Burni „živio“ in „slava“-klici sledili so govoru gosp. staroste, ki je po končanem govoru predstavil gospodu županu oba predstojnika bratskih Sokolskih društev.

Gospod župan Grasselli odgovarjal je na to v krepkem govoru, poudarjajoč važnost telovadnih sosebno Sokolskih društev, ki so prava narodna garda. Spominjal se je osobito zaslug „Sokola“ Ljubljanskega, za koje zasluge mu mora biti vse slovenstvo, najbolj pa stolno mesto Ljubljana hvaležno. Izrazil je svoje veselje na tem, da ima Ljubljana čast gledati v svojem ozidji drage goste s Češkega in Hrvatskega in zaklical gostom, vsemu Sokolstvu osobito pa Sokolu Ljubljanskemu „Živio!“ kateremu vskliku so se pridružili mestni odborniki in nebrojno občinstvo.

Zatem povzel besedo starosta Pražkega Sokola dr. Podlipný in v krasnem, naudušenem govoru izražal ljubezen naroda češkega do Slovencev in veselje, s kojim so češki Sokoli popotovali ne boječ se trudapolne poti v belo Ljubljano dobro vedoč, da jih bode mesto, ki ima tako odlične može na čelu, kakor je gosp. župan in kakor so gg. odborniki: mestni, srčno vsprejelo.

Ko je še starosta Sokola Karlovškega gosp. profesor Vambergar izrazil svojo zahvalnost v imenu Hrvatu in zaklical „slavo“ gosp. županu in mestnemu zastopstvu jel se je sprevod pred mestno hišo defilujé pomikati preko Valvazorjevega trga, Vodnikovih ulic, Sv. Petra ceste nazaj v čitalnico, kjer se je razšel. Sokoli in gostje imeli so potem skupen obed na okrašenem vrtu „pri Zvezdi“, kjer je bilo čuti mnogo naudušenih govorov, kakor gosp. prof. Vambergerja, podstaroste Sokola Tržaškega gosp. Kariša itd. Mej obedom svirala je izvrstno godba Kamniška.

Dirka kolesarjev in javna telovadba pri Koslerji.

Ob 1³/₄ popoldne pričela se je dirka, koja je priredil „klub slovenskih biciklistov v Ljubljani“ iz posebne prijaznosti do Ljubljanskega Sokola na čast došlim gostom. Izid dirke poročili smo že v predvčerajšnji notici. Omeniti nam je prestaja torej le, da je bila vsa cesta od „Slepega Janeza“ do Ljubljane po obeh straneh polna gledalcev in da se je prihod slednjega tekmovalca naznanil s strelom z vrba nad vrtom Koslerjevem.

Po tekmovalni dirki svirala je izborna godba Novomeška na Koslerjevem vrtu, gospici Hofbauerjevi in Jamškova pa so izročile zmagovalcem darila in je okrasili s trobojnimi pentljami.

Ob 3. uri vršila se je javna telovadba. Občinstva došlo je toliko, da je bil razsežni vrt Koslerjev dopolna poln. Gospodične slovenske v narodni noši prodajale so kitice, smodke itd. Nad 50 Sokolov telovadilo je proste vaje, zatem pa smo imeli priložnost občudovati nenavadno gibčnost in izredno moč telovadcev na drogu, konji itd. Žal, da je dež preprečil javno telovadbo! Ker je bilo videti, da dež ne bode ponehal tako kmalu in ker salon ni tolik, da bi bilo prostora za neštevilno občinstvo, morali smo ostaviti Koslerjev vrt.

Ples in koncert v Čitalnici.

Zvečer ob polu osmih vršil se je sijajen ples v prostorih starega streljšča, čegar fronta je bila lepo okrašena z zastavami, lampijoni in transparentom. Ples ta bil je mnogobrojno obiskan; prvo kadriljo plesalo je 88 parov. Dasi je bila radi velike gnječe vročina skoro neznosna, plesalo se je vendar ustrajno do 5. ure v jutro.

Za one goste, kateri se niso udeležili plesu priredilo je delavsko pevsko društvo „Slavec“ v spodnjih prostorih čitalničnih ob jednem s Kamniško godbo koncert. Pele so se različne slovenske in hrvatske pesni, čuli smo zopet g. Medena krasni tenor in Kamniških godcev dobro sviranje. Škoda da je dež, ki je bil malo pred koncertom prenehal zopet začel liti in tako prisilil mnogo občinstva, ki se je uprostorilo na vrtu, da je odšlo domov. Ostali gostje pa, ki so našli v salonu in sobah gostilničnih zavetja, ostali so ondu še pozno v noč ter se zabavali s petjem in naudušenimi govori.

Tekmovalna telovadba.

Dne 9. t. m. zjutraj služil je vč. g. Gregor Einspieler sv. mašo na Rožniku, kjer bi moral biti tudi po sporedu skupen zajutrek vseh gostov. Vender neugodno vreme bilo je krivo, da je le nekoliko Sokolov udeležilo se te točke, dočim so ostali zbrali se v čitalnični restavraciji, da pričakajo lepšega vremena in odrinejo na Koslerjev vrt, kjer je imela biti tekmovalna telovadba. A čakanje je bilo zaman, zato je ukrenil je slavnostni odbor, da se vrši ta točka v telovadnici realčni. Ob 11. uri odšli so torej tekmovalci in ostali Sokoli, kakor tudi občinstvo v realko. Ker je bilo ondu le za 250 osob prostora, moral je mnogokateri ostati pred realko, in v istini nabralo se je pred poslopjem toliko naroda, da so redarji mestni le s težavo udržali red.

Tekmovalne telovadbe, ki je trajala od 11. do 3. ure popoldne, udeležilo se je 23 telovadcev. Telovadilo se je v dveh oddelkih. Razsojevalci bili so telovadni učitelji onih društev, iz kojih so bili pojedini telovadci. Izid telovadbe poročali smo že. Omeniti moramo le še, da je zmagovalce odličila gdčna Marijanica Jamškova z lipovimi venci, na kar so se vsa društva z zmagovalci na čelu podali v Čitalnično dvorano, kjer je bila

Slavnostna seja.

Gosp. starosta Ljubljanskega Sokola omenjal je v daljšem govoru zaslug sedanjega podstaroste ter mu v znak hvaležnosti poklonil v imenu društva dragoceno darilo: z zlatom in srebrom okovan kozarec. Nadalje spominjal se je drugih mož, ki so se storili zaslužne za društvo posebe in za slovenstvo v obče ter predlagal, da se imenujejo častni članovi Ljubljanskega Sokola. Predlog njegov bil je z glasnimi „slava“- in „živio“-klici vsprejet. Imena dotičnih gospodov objavili smo že v jedni iz poslednjih notic našega lista.

Konečno razdelil je po daljšem govoru darila mej tekmovalce. Ker je čas že mej tekmovalno telovadbo tako brzo potekel, ni bilo misliti, da bi se nadaljne točke razpravljale še v slavnostni seji, zato jo je g. starosta zaključil in naznanil, da bode omenjene točke postavil na dnevni red izvanrednega občnega zbora, ki se ima skoro sklicati.

Ob 3¹/₄ odšla so društva na staro streljšče, kjer se je vršil banket. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. septembra.

Predvčeraj začeli so zborovati **deželni zbori**. V prvi seji so se povsod, kakor po navadi, vršile le formalnosti, volili odseki in jim izročile predloge deželnih odborov. V češkem deželnem zboru izrekel je deželni vrhovni maršal knez Lobkovic obžalovanje, da zastopnikov nemških okrajev letos zopet ni v zboru, da vzbujajo s svojo abstinenco nade pri volilcih, ki se ne dajo izvršiti ter s tem dajo skrajnim strankam povod, da zahtevajo stvari, katerim ne more pritrčiti niti češki deželni zbor niti vlada. Mir se bode le dosegel, če bodo stranke posebno zmerne.

„Narodni Listy“ so izvedeli, da je češki vodja Rieger sklical shod načelnikov avtonomnih korporacij na željo vlade. Ta shod bode le demonstracija za Taafejevo sistemo, kajti dokazati se hoče ž njim merodajnim krogom, da so Čehi zadovoljni s sedanjo vlado. Vsi vladni listi poslali bodo k temu shodu svoje poročevalce. Grofu Taafeju je veliko ležeče na tem, da se pokaže, da staročeska stranka močnejša od mladočeške.

Vnanje države.

Vsa moč **srbške** policije ni mogla zabraniti, da ne bi bili razobesili zastav na imendan kraljice Natalije. V Belemgradu je že policija strahovala narod, ker je imela dovolj vojaščine na razpolaganje, po družih mestih je pa morala pustiti zastave in mirno gledati razsvetljave. Policija je vedela, da bi prišlo do veliciziranj, ko bi poskušala s silo odstraniti zastave.

V Sofiji bila je obravnava proti uredniku opozicijskega lista „Botijev“ Risovu. Ta list je hudo

žalil **bolgarskega** kneza, zahtevajoč naravnost, da naj ostavi deželo. Urednika zagovarjali so štirje najboljši opozicijski odvetniki. Risov sam je v svojem zagovoru naglašal, da knez Ferdinand mora iz Bolgarske, na kar je ploskalo navzočno občinstvo in policija je morala izprazniti dvorano. Razsodba še ni znana. — Vlada je dovolila, da se skliče sveta sinoda, ki že ni zborovala dve leti. — Sofijskemu županu Daskovu izrekel je mestni zbor nezaupnico. Izvolil je takoj na njegovo mesto podžupana Demetrija Petkova, urednika „Svobode“, z 11 proti 1 glasom.

Kakor javlja „Novoje Vremja“, je dognala preiskava, da je angleški diplomat Drummond Wolff bil najel svobodnega kazaka Ašinova, da bi napravil ustanek na **ruskem** Kavkazu. Dal mu je za to 16.000 funtov. Ašinovu se pa stvar ni posrečila, ker je ruska vlada prehitro to stvar zvedela. — Šolski nadzornik Pekrovski je odredil, da se bode v vseh privatnih zavodih v Rigi in pokrajini Livlanskega odpravil nemški učni jezik. Nemščina se sme učiti le kot neobvezen predmet.

Francoski zbornici snideta se začetkom prihodnjega meseca. Vlada jima bode baje takoj predložila načrt o reviziji ustave. Pa tem načrtu bi se slednje leto volila tretjina zborničnih članov, delokrog senata bi se pa nekoliko omejil.

„Nord. Allg. Ztg.“ zavrača ruske liste, ki so očitali, **nemškim** oblastvom brezozirno postopanje proti kraljici Nataliji. Bismarckov organ pravi, da močna politika mora biti nevisna od sentimentalnosti. Kraljica, dokler je bila v Belemgradu, se je vedno kazala sovražnico Nemčije. Tako odkrito je govorila proti Nemčiji, da se nikakor ne stinjalo z mejnarodnimi oziri. Še leta 1886 je kraljica proti nekemu Francozu se izrazila, da jej prav ugaja zloglasni pamflet „Société de Berlin“, v katerem se nesramno žalijo nekatere visoke in najvišje osebe. O tem sovražnem obnašanju kraljice proti Nemčiji se je že v Belemgradu uradno razgovarjalo, toda brez uspeha. Kralj je pa nasprotno, kolikor daleč sega upliv njegov, vedno vedel ceniti dobre odnose s Nemčijo in se pritoževal, da ne more brzdati sovražnega obnašanja kraljice proti prijateljski državi. Naravno je, da Nemčija ni mogla podpirati kraljice, kajti v politiki velja načelo: „Bodi prijatelj prijatelju, sovražnik sovražniku“. Dolžnost je pa, da se ne dela razlike mej spolom in dostojanstvom. Tudi cesarica Evgenija bila je o svojem času jako lepa in ljubezniva, a bila bi vender veleizdaja, ko bi njenim prednostim bili pustili uplivati na politiko Prusije in nemške države. — Po tem takem hoteli so se maščevati Nemci nad kraljico, ker ni oboževala nemške krutosti. — Nemški list dalje pravi, da ima Nemčija tudi mnogo uzrokov, da zve, ali je Rusija njena prijateljica ali sovražnica, da bode vedela, ali hoče podpirati njene načrte ali je pa ovirati.

Dopisi.

Iz Središča 6. septembra. (Smrtna kosa.) Dne 27. p. m. je tukaj umrl za sušico g. Fran Seinkovič, pravnik tretjega leta na vseučilišči v Gradci. To je v tem okraji že tretji vseučilišnik, ki je tega desetletja umrl za sušico. Dne 21. julija 1881 je umrl na Krčevinah Fran Trstenjak, mladenič bistre glave in blagega srca; dne 22. julija 1883 v Središči Vinko Dečko, bogoslovec I. tečaje v Zagrebu, a letos nam je smrt vzela Frana Seinkoviča. Pokojnik bil je zelo priden in marljiv dijak; v četrtem gimnazijskem razredu je dobil celo darilo iz štajerske zgodovine. Po končani osmi šoli je izvolil pravoslovstvo za svoj bodoči poklic. Meseca avgusta lanskega leta je začel kri bljuvati. Brž ko ne se je na lovu prehladil, ker bil je strasten lovec. Pokojnik je bil čednega vedenja, miren in tih, samo ako je trebalo peti, zavoril je njegov krepki glas, da ga je bilo milina poslušati. Ljubili so ga povsod, kamor je prišel, zlasti so ga čislali „Triglavani“, katerim je bil podpredsednik. Sprevod je bil jako lep. Doma so mu zapeli: „Blagor mu, ki se spočije“, a na pokopališči pa: „Nad zvezdami“. Sedem gospodov duhovnikov in štirje bogoslovci so spremljali milega pokojnika. Sprevod je vodil njegov stric, velečastiti g. Fran Seinkovič, duhovnik v pokoji. Na pokopališči je krasno govoril njegov prijatelj g. Ivan Glaser, pravnik, ki mu je prišel od sv. Marije Device iz Puščave na sprevod. Na njegovem grobu žalujejo pošteni roditelji, brat in dve sestrici in premnogi njegovi prijatelji in znanci. Blag mu spomin!

Iz Ljubnega v Savinski dolini 6. septembra. [Izv. dopis.] Ljubezen do svojega naroda more in mora biti jeden najdragocenejših biserov v čednostnem venci vsacega moža, — rekel je nepozabljivi Slomšek. Dà blagor narodu, ki ima može, v kojih čednostnem venci se bliže biseri gorke ljubezni do svojega naroda, domovine svoje, kateri se neustrašeno borijo za drage svetinje njegove. Slovenci v ožjem pomenu, moremo se ponašati z

lepim številom slavnih mož iz naše srede. A kot večja velike slovanske lipe pa tudi smelo in s ponosom kažemo na one moše, kojih srce bije za ves slovanski rod brez izjeme, kojih dela veljajo za vso širno domovino slovansko.

Prvim tem neustrašenim boriteljem za vero pravo in domovino drago opravičeno prištevamo prevzvišenega vladiko Josipa Juraja Strossmayera, katerega dela so velikanska. Hvaležni slovanski narod ne pozabi pa tudi poklanjati mu dokazov velike zahvale svoje. Razna mesta, številna društva in občine imenovali so ga svojim častnim udom. In tem pridružil se je ter imenoval občinski odbor Ljubenski diko slovanstva Josipa Juraja Strossmayera v svoji častnim občanom ter poslal v to svrhu prevzvišenemu biskupu dne 23. avgusta t. l. krasno diplomu.

Nastopni, dne 1. t. m. županstvu došli odgovor mora srce vsacega Slovenca razuneti, zatorej ga podam v celem obsegu:

„Slavnomu odboru slovenske občine Ljubno, koji me je u svojoj sjednici od 11. junija t. g. izvolio imenovati častnim svojim občanom i priposlati mi u tu svrhu krasni diplom, častim se ovim izjaviti najtopliju moju zahvalnost.

Bog dragi blagoslovio slavno županstvo, krasno stanovništvo slovenskoga Ljubna, i svu dragu Sloveniju. Ja se ponosim, što sam občanom tolikih slovenskih občina, jer su braća Slovenci čestit, radin, razborit, moralen i nabožan narod; stoga već od mnogo godina polazim na liečenje u krasnu Sloveniju.

Bog dragi izpunio sve plemenite želje drage braće Slovenaca! Pomagao ih u njihovom svetom i pravednom nastojanju!

Pozdravljajući sav puk moga Ljubna jesam sa štovanjem

Strossmayer,
biskup.“

Ker o proslavi 40letnice našega cesarja dne 19. avgusta, koja je občina Ljubno priredila, do sedaj nismo čitali še nikjer nikakega poročila, usojam si jaz to slavnost nekoliko opisati.

Že v soboto vršeče se priprave, mnogobrojne slovenske in cesarske zastave, lepi mlaji in mično okinčane hiše pričale so jasno o vesplošnem naudušenju ljudstva, da se kolikor mogoče dostojno praznuje redka in velika svečanost.

Zvečer pa, ob 1/9. uri, naznani gosti strel topičev začetek slavnosti, trijančanje zvonov se začuje, hiše po trgu se krasno ravsvetlijo, in na trgu pred farno cerkvijo zbrani domači pevski zbor napoje v navzočnosti prost. požarne brambe ter mnogobrojnega ljudstva cesarsko himno, katerej so sledili naudušeni „živijo!“ Potem zasvira Lučka godba, in začne se mirozov po trgu.

Drugo jutro, v nedeljo, zbralo se je na „forštu“ obilno število v občini bivaajočih rezervistev in domobrancev, od koder so ob 1/10. uri združeni s prost. požarno brambo, krajnim šolskim svetom in šolsko mladino, korakali v farno cerkev, kjer je bilo blagoslovljenje krasne šolske zastave, šolski mladini v spomin štiridesetletnice podarjene.

Od tod bil je sprevod na Rosulje in tam slovesno sv. opravilo z zahvalno pesnijo. Po službi božji podali smo se na „foršt“, kjer je bilo za veselico vse prirejeno. Na krasno ozalšani oder stopi preč. g. župnik ter mnogobrojnemu od daleč in blizu došlemu ljudstvu v krepkih in jedrnatih besedah pomen slavnosti razložil, in k sklepu zaklical trikrat „živio“, katerega je ljudstvo naudušeno ponavljalo, pevski zbor pa cesarsko himno zapel. Zatem sledilo je defilovanje vojakov in prost. požarne brambe pred cesarsko podobno, pogoščevanje šolarjev, tombola, petje, godba, ples in prosta zabava.

Prečast. g. župniku, ki je 100 komadov knjižice „Naš cesar Franc Jožef I.“ za razdelitev iz svojega nakupil, dalje vrlemu g. županu, kakor tudi slav. občinskemu odboru, krajnemu šolskemu svetu ter drugim sodelovateljem pri slavnosti, in sploh narodnim Ljubencanom kličem — Slava!

Iz Ljutomera 12. septembra. [Izv. dop.] Mesec september je vsako leto za tukajšnji okraj posebnega pomena, kajti običajno se vrši 7. sept. premiranje dobroznanih čilih in lepih konj iz Ljutomerskega, Gorenjeradganskega okraja, 8. septembra pa znana dirka na bližnjem Cvenu. V tem oziru Vam še hočem poročati o drugi priliki; za zdaj Vam pošljem nekaj vrstic glede 7. in 8. septembra, katera dneva imata letos za naš okraj drug jako važen pomen. Znano še bode inenda vsem, da ima okrajni odbor v Ljutomeru v rokah koncesijo za

trasiranje železnice iz Radgone do Ljutomera? Iz prepričanja, da bi ostala ta sicer že trasirana železnica samo na napirji, če bi se nihče več ne brugal zanjo v drugem oziru, posebno kar se tiče potrebne denarja, se je storil po neumornem delovanju tukajšnjega okrajnega načelnika gosp. Kukovca drug jako važen korak. V svesti in prepričanju, da more samo tisti kraj in okraj, ki je zvezan s kako železnico z drugimi okraji in vsled tega, kar se tiče časa, približan istim, spravljati svoje pridelke hitreje in radi tega ceneje v druge kraje, na drugi strani pa ravnotako dobivati iz drugih krajev reči, ki jih nima sam in jih potrebuje od drugod, se je sklenilo za napravo železnice in Radgone do Ljutomera v seji 7. septembra od odbora trga Ljutomerskega votirati znesek 20.000 gld. in v seji dne 8. septembra od okrajnega zastopa Ljutomerskega znesek 50.000 goldinarjev. Prepričani smo, da bode to tako rekoč temeljni kamen novi železnici podaljšan iz Radgone do Ljutomera; prepričani pa gotovo tudi smemo biti, da bodeta ta sklepa še pravila druge interese, posebno okraj Gornjeradganski, posestnike znane kisle vode v Radencih in pri Radencih, posestnike velikih vinogradov v Ljutomerskih gorah (g. grofe Wurmbrand, D. Avernus Lamberg, gospode v Admontu in Reinu itd.) in deželni zbor štajerski, ki je ravno zdaj sklican v posvetovanje na to, da bodo votirali manjše ali večje zneske za grajenje navedene železnice.

Z Rake 4. septembra. (Štiridesetletnica presvetlega vladarja.) Tudi mi Račani proslavljali smo štiridesetletnico ter tako svoja patrijotična čutila očitno pokazali. V ta namen napravili smo dne 2. sept. veselico s šolsko mladitjo. Razume se samo ob sebi, da sé je šolska mladina sv. maše udeležila. Popoldne po litanih zbrali so se šolarji pred šolo. Začetek slavnosti bil je patrijotičen govor. Gosp. nadučitelj Fran Lunder razložil je z jedrnatimi in naudušenimi besedami pomen te izvanredne slavnosti šolski mladini. Na to so otroci deklamovali in peli patrijotične pesni. Temu je sledilo pogoščevanje otrok s kruhom, vinom in pečenko. Konečno se je pa še 250 knjižic „Fran Jožef I.“ in ogromno število učil šolarjem razdelilo. Omeniti moramo, da sta gospod pl. Lenk in njegova gospa učencem in učenkam lastnoročno delila knjižice in druga darila.

Te slavnosti udeležili so se naši farani v mnogobrojnem številu ter se veselili s šolsko mladino. Nepopisno veselje se je vsacemu otroku bralo raz obraz. A komu se je zahvaliti, da se je ta slavnost tako sijajno izvršila? Visokorodnemu gospodu pl. Lenku, dobrotniku in največjemu šolskemu prijatelju naše šolske občine, kateri je poklonil večino darov za šolsko mladino. Poleg tega pa tudi ni zabil Raških pravih revežev, da bi tudi ti štiridesetletnico presvetlega cesarja pomnili. Deseterim dal je vsakemu po goldinarji in po liter vina. Nadalje moramo se zahvaliti g. župniku J. Dolinarju in gospodu kapl. Tom. Varlu. G. župnik daroval je vse vino, gospod kaplan pa žito. Zahvaliti se nam pa je tudi tukajšnjemu trgovcu g. H. A. Maurerju, vsem šolskim prijateljem, ki so z denarnimi doneski k tej slavnosti kaj pripomogli, in pa tistim gospem, ki so za šolsko mladino kruh pekle.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Naš rojak, nadštabni zdravnik g. dr. Valentin Janežič v garnizijski bolnici št. 11 v Pragi, imenovan je vodjo garnizijske bolnice št. 13 v Terezinu. — Dr. Vladimir Milčević, ki je dlje časa bival v Ljubljani, odpotoval je včeraj v Celovec, kjer bode nadaljeval svoja raziskovanja.

— (Brez komentara.) Ni dolgo temu, kar je tukajšnji uradni list naznanil imenovanje dr. Binterja v Kamniku sanitetnim svetnikom, to je onega dr. Binterja, kateri je bil pred kratkim imenovan okraj. zdravnikom I. vrste, čegar delovanje glede nemštva na Slovenskem — vide otroški vrt v Kamniku — je naš list o svojem času verodostojno ocenil. Mi zabeležimo to vest, brez vsacega komentara.

— (Iz Št. Petra na Notranjskem) došel nam je včeraj nastopni telegram: Krasen šopek, namenjen našim bratom Čebom, oddan danes po gospici Spilarjevi vrlemu „Sokolu“ Tržaškemu, odborniku g. Turku.

— (Popis „Petindvajsetletnice Sokola“) izide v ponatisu iz „Slov. Naroda“ prihodnji

teden v mali brošurici. Gotovo bode ustrezno s tem vsem čast. p. n. udeležencem. Oglase sprejema založnik Dragotin Hribar v „Narodni Tiskarni“.

— (Na ljudskih šolah Ljubljanskih) bode upisavanje učencev in učenk dne 13., 14. in 15. t. m., šolsko leto pa prično dne 17. t. m.

— (Nova ljudska šola) na nekdanjem živinskem trgu je že dodelana do strehe in so te dni že „smereko postavili“. Podjetnikoma gg. Knezu in F. Zupančiču gre priznanje, da sta bila pri zgradbi jako točna.

— (Manevri pri Slovenski Bistrici.) Včeraj bil je odločilni manever okoli Slovenske Bistrice, pri katerem se je moral severni oddelek umakniti, ker je južni oddelek prodril mu desno krilo ter je deloma obkolil. Z včerajšnjo vajo so manevri končani in vojaki začeli so se po železnici vračati v svoje garnizije.

— (Iz Ribnice na koroški železnici) se nam piše, da je blagoslovljenje obnovljene cerkve pri sv. Ignaciji bilo prav lepo in da se bode prihodnjo nedeljo pri sv. Volbeno pod Veliko Kopo blagoslovil kip L. Matere Božje.

— (V Trstu) zaprli so v ponedeljek Ig. Alf. Hauserja, načelnika tvrde C. Gohde & C., ki je imela živahno lesno trgovino po Notranjskem, zaradi hudodelstva goljufije. Kakor čitamo v Tržaških listih ogoljufal je Hauser erar in družbo Lloydovo pri zalaganji z lesom.

— (Hmelj) se je letos dobro obnesel. Iz Žalca piše se nam: Javil sem Vam, da je cena hmelju poskočila in da se kvintal že po 130 gold. plačuje. Odkar sem vam pisal, je pa cena zopet poskočila in danes se plačuje meterski stot hmelja po 140—160 gold. Tako živo se še nobeno leto ni kupovalo, kakor letos, zato so pa tudi po Savinjski dolini že tri četrtine pridelanega hmelja pokupljene. Včeraj (dne 10. t. m.) odšlo je 20 vagonov hmelja. Savinjske doline prebivalcem sme se čestitati, kajti jako veliko denarja skupili bodo letos za hmelj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. septembra. Povodom imendne carjevega bil je danes dvorni obed. Cesar napil je na zdravje carjevo. Cesar, cesarjevič in nadvojvoda Karol Ludovik bili so v ruskih uniformah s trakovi ruskih redov. — Cesar in princ Waleski odpeljala sta se zvečer k manevrom v Belovar.

Dunaj 11. septembra. Kralj Mi an odpotuje dne 13. t. m. v Gleichenberg, kjer ostane več tednov.

Atene 11. septembra. Potres v Aigionu napravil je za milijon škode. Dvanajst oseb ranjenih.

Belovar 12. septembra. Cesar, cesarjevič in princ Waleski dospeli semkaj in bili v praznično okrašenem mestu naudušeno vsprejeti.

Berolin 12. septembra. „Norddeutsche“ najtopleje pozdravlja prihod nadvojvode Albrehta, ki po vsej pravici vzbuja občudovanje, ki se je za svojega šestdesetletnega službovanja v vojni kot zmagonosen junak, v mirovni dobi kot učitelj in organizovalec vojske jednako izredno odlikoval. Veleslavnemu vojskovodji, prijatelju našega presvetlega cesarja pokazal bode narod pruski svojo udanost in velespoštovanje svoje.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—209)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

9. septembra:

Pri Slonu: Kemperle iz Trsta. — Seberini z Dunaja. — Schamberger iz Pulja. — Šarnagel iz St. Vida. — Mlakar iz Gradea. — Mandrovic iz Zagreba. — Petrič iz Logateca. — Miletič iz Zagreba.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. sept.	7. jutraj	741.0 mm.	17.6° C	brezv.	megla	0.10 mm.
	2. popol.	741.1 mm.	25.0° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	742.5 mm.	19.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.7°, za 6.1° nad normalom.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.55	—	gld. 81.70
Srebrna renta	82.20	—	82.45
Zlata renta	110.70	—	110.70
5% marcna renta	97.70	—	97.60
Akcije narodne banke	881—	—	882—
Kreditne akcije	315.40	—	315.50
London	121.80	—	121.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.63	—	9.63
C. kr. cekini	5.75	—	5.75
Nemške marke	59.40	—	59.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 133	gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	169	80
Ogorska zlata renta 4%	100	70	—
Ogorska papirna renta 5%	91	05	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 120	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	20	—
Kreditne srečke	100 gld. 181	75	—
Rudolfove srečke	10	22	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	228	—	—

Zahvala.

Za dokaze sočutja, za lepe darovane vence, petje na grobu in spremstvo pri pogrebu, v starosti 85 let umrle gospe

ANE vdove SORRÈ,

v Dolenjem Logatci,

izrekajo vsem udeležnikom najiskrenejšo zahvalo

žaluječi

(601)

otroci in unuki.

Pouk v

francoščini in angleščini

in
v predmetih ljudske šole.

Za otroke, ki še niso godni za gramatikalni pouk, osnujejo se kurzi, v katerih se bode francoščina in angleščina učila z ustnimi vajami.

Ana Bold.

(593—2)

Št. Peterska cesta št. 27.

Najboljši

kovaški premog

ponuja po najnižji ceni

Josip Matič v Celji.

(602—1)

Pričetek šol.

V mestnih ljudskih šolah Ljubljanskih namreč: V I. in II. mestni deški ljudski šoli, v mestni nemški deški ljudski šoli, v mestni dekliški ljudski šoli, v nunski dekliški ljudski šoli, v mestni nemški dekliški ljudski šoli, potem v ljudski šoli na Karoliški zemlji prične se šolsko leto v **17. dan septembra 1888.**

Vpisovanje se bode vršilo v 13, 14. in 15. dan septembra t. l. in sicer za I. mestno deško ljudsko šolo v licejalnem poslopji, za II. mestno deško ljudsko šolo v šolskem poslopji na Cojzovi cesti, za mestno nemško ljudsko šolo v Mahrovi hiši na cesarja Jožefa trgu pri tleh na levo, za mestno dekliško ljudsko šolo v redutnem poslopji, za nunsko dekliško ljudsko šolo v nunskem samostanu, za mestno nemško dekliško ljudsko šolo, katera se začetkom šolskega leta preseli v Špitalsse ulice št. 10 v dozdanjih šolskih prostorih frančiškanske ulice št. 8, in za ljudsko šolo na Karoliški zemlji v tamšnjem šolskem poslopji.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

dué 10. septembra 1888.

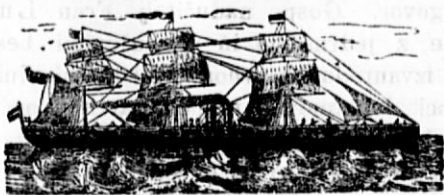
Prvosednik: Grasselli m. p.

JOS. PAULIN,

v Ljubljani, Marijin trg št. 2,

koncesijonirani glavni agent za potnike v

AMERIKO.

Prodaja vožnje karte s polno garancijo od Ljubljane po najbližnjem potu in naravnost do vsakega kraja v Ameriki po najnižji ceni in poštenih postrežbi. Kdor želi po ceni, dobro, hitro in srečno potovati, naj se zanesljivo obrne na-me.

Za Kranjce, spodnje Štajerce in Hrvate je pot čez Ljubljano in Gorenjsko najboljša, najhitrejša in najcenejša, ker tu imajo le moji potniki mnogo znižano vožnjo ceno in moji uradniki vsprejemajo v varstvo moje potnike na vsaki večji postaji in jim pomagajo zopet naprej.

Z natančnejim poukom se radovoljno služi. Moji potniki so še vsi svoj namen srečno dosegli. Potovanje od Ljubljane do Amerike traja okoli 13 dni. (605—1)

Razglas.

V smislu §. 6 zakona z dne 23. maja 1873 (št. 121 dr. zak.) se naznanja, da bo prvotni imenik porotnikov za 1889. leto

od 10. do 18. t. m.

v magistratnem ekspeditu izpoložen, da ga vsakdo lahko pregleda in svoje ugovore naznani.

Porotniškega posla so oproščeni po §. 4 omenjene postave:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsega;

2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij, za čas zborovanja;

3. osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;

4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti za sledeče leto;

5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 6. dan septembra 1888.

F. P. VIDIC & COMP.

prporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440—23)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpravi. Vse kožne bolezni, kot grinte, zoltina, ogrei, pege, radece nosove in roke, bolezi las se radikalno ozdravijo. Pike od osepne in kocene po obrazu se za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vprašanju daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo se pismeno, če se vse obširno potoči in se priloži marka za odpis v pismu z naslovom: (846—18)

„Hygiea-Officin“ Breslau II.

FRAN CHRISTOPH-ov

(474-17)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri

IVANU LUCKMANN-U.

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Čudež sedanjosti!

Najboljša in naj-

cenejša angleška

v remontoir obliki

ura z nihalom!

Samo 4 gld.

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—

Mesto gld. 15.—

10letno jamstvo za svetilno moč kazalnice.

2letno jamstvo, da ura dobro gre.

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami premijovana ura ima polirano okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisi s patentovano strokovnostekleno kazavnico, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvončeno budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče, ima dva bronasta uteža. Ker jej je cena, uštevši leseni zabojček, v katerem se odpošlje, le 4 gld., reci: štiri goldinarje, more vsakdo omisliti si tako izvrstno, trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju ali c. kr. poštnemu povzetju

Exporthaus I., „Zür Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber, Kriegergasse II, Parterre, Thür 5, Wien. (541—10)

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—49)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).